

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Warszawa, dnia 27 czerwca 2016 r.

BSA III-021-198/16

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.
Data wpływu 28. 06. 2016

**Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 9 maja 2016 r., GMS-WP-173-120/16
uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **poselskiego projektu ustawy
o zmianie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata Gersdorf

SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW I ANALIZ
Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa

Warszawa, dnia 27 czerwca 2016 r.

BSA III-021-198/16

Uwagi Sądu Najwyższego
o poselskim projekcie ustawy o zmianie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym
(druk nr 569)

Przedłożony do zaopiniowania projekt ustawy o Trybunale Konstytucyjnym (druk nr 569) odzwierciedla przyjęte przez projektodawców założenie, zgodnie z którym celem tej regulacji jest „zbudowanie nowego, stabilnego kompromisu politycznego, kładącego kres kryzysowi wokół Trybunału Konstytucyjnego”. Projekt nie uchyla obowiązującej ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym wprowadzając częściowe zmiany jej postanowień.

Projekt przewiduje indywidualny wybór sędziów Trybunału przez Sejm na dziewięcioletnie kadencje większością 2/3 głosów, w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów (zmiana art. 17 ust. 2 obowiązującej ustawy).

W myśl projektu „w stan spoczynku przechodzą sędziowie Trybunału wybrani przez Sejm w dniu 8 października 2015 r., w stosunku do których Trybunał orzekł o ważności wyboru, oraz sędziowie Trybunału wybrani przez Sejm w dniu 2 grudnia 2015 r.”. Oznacza to skrócenie w drodze ustawy określonej w Konstytucji dziewięcioletniej kadencji tych sędziów, a więc niezgodność z art. 194 ust. 1 Konstytucji RP.

Zgodnie z projektowanym nowym brzmieniem art. 95 ust. 2 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym „Sejm większością 2/3 może wnioskować do Trybunału o ponowne rozpoznanie sprawy. Warunkiem ponownego rozpoznania sprawy przez Trybunał jest wyjście na jaw nowych okoliczności, nieznanych Trybunałowi w momencie orzekania”. Projektowany przepis budzi wątpliwości. Nie sprecyzowano

wymogów dotyczących kworum wymaganego do podjęcia stosownej uchwały. Brzmienie przepisu sugeruje, że Trybunał może wniosek odrzucić, nie jest jednak jasne, w jakim trybie powinien to uczynić i na podstawie jakich kryteriów Trybunał uznaje istnienie nowych, nieznanych mu okoliczności. Nie jest też jasne, w jakim terminie od wydania orzeczenia możliwe będzie wnioskowanie o ponowne rozpoznanie sprawy i czy dotyczy to także orzeczeń już wydanych, czy też jedynie tych, które zapadną po wejściu nowelizacji w życie. Projektowana ustawa nie rozstrzyga problemu skutków ponownego rozpatrzenia sprawy przez Trybunał w przypadku, gdy jego orzeczenie objęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie zostało już wykonane. Przede wszystkim jednak projektowane nowe brzmienie art. 95 ust. 2 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym jest niezgodne z art. 190 ust. 1 Konstytucji RP, w myśl którego orzeczenia Trybunału są ostateczne.

W myśl projektowanego nowego brzmienia art. 105 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym orzeczenia Trybunału ogłaszane są przez jego Prezesa, a nieogłoszone orzeczenia Trybunału „zostaną ogłoszone w trybie dotychczasowym w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie ustawy”. Projektowane nowe brzmienie art. 105 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym pozostaje w granicach swobody regulacyjnej ustawodawcy i nie budzi wątpliwości konstytucyjnych.